

denne i sig selv mere indgribende Bestemmelse for den Jagtberettigede til de Arter af Wildt, som fornemmelig anrette Skade, nemlig Kronvildt og Raavildt. Kronvildt adskiller sig jo i den Henseende fra de øvrige Sorter Wildt her i Landet, at det opnaaer en betydeligere Størrelse, og at et enkelt Stykke deraf kan anrette en meget stor Skade. Daavildtet har den Egenkab, at det som oftest gaaer i Rudler, i Flokke, og, uagtet hvert enkelt af Dyrene er mindre, saa turde dog ogsaa denne Lyft hos Dyrene til at flokke sig sammen anrette megen Skade. Disse to Sorter Wildt, det egentlig store Wildt, have derfor ogsaa tidligere, i de forskjellige Love, som man har havt i denne Retning, været udsøndrede og særligt betegnede som de, med Hensyn til hvilke Jagteieren maatte finde sig i særlige Forholdsregler. Ganske det Samme er ikke Tilfældet med Raavildt; Raavildt gaaer ikke saaledes i Rudler, som Daavildt, men holder sig mere enkeltviis. Der er forøvrigt, om man vil lægge nogen Vægt derpaa, den særlige Grund med Hensyn til Daavildt, at Daavildtet oprindeligt er indført her i Landet og egentlig hører hjemme i Dyrehaverne, men derfra har udbredt sig over visse Egne af Landet, hvor det kan være meget byrdefuldt; Raavildtet hører derimod til Landets oprindelige Wildt, og gjør, som sagt, ikke den Skade, som Kronvildt og Daavildt. Den eneste Skade, som Raavildt anretter, er, som den ærede Drdsfører anførte, paa Plantager; det har derfor været under Overveelse, om der kunde træffes nogen Bestemmelse i saa Henseende, men man har opgivet det af de Grunde, som den ærede Drdsfører har fremhævet. Man maa jo i det Hele taget lægge Mærke til, at det System, som man har opstillet, gaaer ud paa, paa den ene Side at opretholde en virkelig Jagtret, og paa den anden Side at give dem, som ikke have denne Jagtret, men som dog ere i Besiddelse af Jord, Ret til at værne om deres Eiendom, forsaavidt dertil er en meget stor Opfordring, og forsaavidt dette kan skee uden altfor væsentligt Indgreb i den Ret, som Loven vil opretholde for Jagteieren. Naar man nu kommer til at tale om de enkelte Bestanddele, de enkelte Dyrarter, hvorved disse to Principer skulle gjøre sig gjældende i de-

res indbyrdes Strid mod hinanden, saa kan man jo komme til mange Spørgsmaal, der i og for sig see smaalige ud, og som det kan synes syndeligt, at man lægger nogen væsentlig Vægt paa, men det er jo klart, at man, ved at inddrage flere og flere Punkter under hvad man nu kalder Værneretten, mere og mere svækker det, der bliver tilbage af Jagtretten (Hør!), og at saaledes disse enkelte Bestanddele, som i og for sig ikke synes at være af stor Betythed, dog, naar de blive samlede, kunne blive saa betydelige, at Jagtretten derved taber meget væsentligt af sin hidtilværende Betydning, som det jo ikke er Hensigten at svække. For at kunne forsvare at opfylde alle de Duffer, som man i saa Henseende maatte ville fremsætte, maa det først godtgjøres, at der er en særdeles stor Opfordring, og for det Andet, at det ikke i nogen væsentlig Grad vil kunne gribe ind i den almindelige Jagtret, hvorfra man allerede tidligere har undtaget Kronvildt og Daavildt, som man kun har villet opretholde i Dyrehaverne; disse Grunde ere ikke tilstede ved Raavildt, og de ere saameget mindre tilstede, som jo den ærede Drdsfører fremhævede, at den Ret, som Fæsterne have til at holde Hunde, og den Afgang, som de have til at skyde paa deres Eiendom, meget vil bidrage til at bortfræmmé Raavildtet derfra, foruden at der jo ogsaa kan være andre Maader, hvorpaa de kunne beskytte navnlig Plantager mod Raadyrene. At de Jagtberettigede lægge en særdeles Vægt paa at conservere deres Raavildt, vil vist Enhver, som har nogen af det Slags Rettigheder, finde ganske rimeligt; det er en individuel Følelse, som det er vanskelig at motivere, men af de saa Arter, som kunne ventes at blive tilbage efter Lovudkastets Bestemmelser, er Raavildtet den fortrinligste, saa det jo er isøfaldende, at det vil være meget væsentligt for dem at see Raavildtet unddraget fra den almindelige Jagtret. Hvad angaaer Spørgsmaalet om Rævene, saa troer jeg, at det af Alle, som kjende til disse Forhold, er almindelig anerkjendt, at Rævene ere af særdeles Betythed, navnlig for Skovene; Rævenes Udelæggelse, selv om den fremkommer af naturlige Aarsager og ikke ved at skyde dem, medfører de forfærdeligste Virkninger for Skovene. Det er under de Overveiel-